

SZEGEDI HIRADÓ.

40-ik szám.

Csütörtökön, tavaszutó 17-én 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szenthármagútra, Geisler-féle ház, 872. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazáhozordással: Egész évre 6 frt. — félre 3 frt. — évfolyamra 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 frt. — félre 4 frt. — évfolyamra 2 frt. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasas petítor egyszeri hirdetésén 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 36 ujkr. A nyilváltatásban a háromhasas petítor igrtási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéshez elvezendők.

Alföldi viszonyok.

NYÍLT LEVÉL

a „Szegedi Híradó“ kiadójához.

Egy éve elmúlt, mióta a „Szegedi Híradó“ tanuskodik létezése által Szeged és a haz. színe előtt Önnek előrelátó szelleméről és előretörő buzgalomáról.

Ne vegye jelen nyilatkozatomat böknek, én bökölni nem szoktam; de azoknak nagy számából, kik tatót szájjal még ma is sült galambokat várnak, vajmi jól esik láttnuk kíválni itt-ott egy tehetséges és áldozatos bemutatására mind képes, mind hajlandó férfit, ki meg meri kísérteni az eddig járatlan utat, hogy kitűzze a haladás zászlaját néhány lépéssel előbbre, néhány fokkal magasabba, mely körül majd sereghelissenek kedvet és bátorságot kapva mások is, a közjó érdekében.

A kor, melyben élünk, oly szerepet juttatott a napisajtónak, melyet régebben másutt sem vitt, nálunk vinni pedig csak a legújabb időben kezdett. Ez nem divat, hanem szükség, melyet mások is éreztek ugyan az emberek, de melynek kielégítését csak a legújabb kor találmányai tették lehetségessé; a villanydelejes távírda és a gőznek alkalmazása ugy nyomdakban, mint közlekedési eszközeinkül.

Ma már a napisajtót nélkülözni és elmaradni egyet jelent; ma már minden kis városka siet a maga előfeltevéleit megszerezni, kifejezni, szaporítani és hosszú jövőre biztosítani; mert az emberek látják, hogy nem életrevaló városok a legmelyebb esőnd és béke idején, minden háboru nélkül is egyszer csak azon veszik magukat észre, hogy a városok sorából kimaradtak, s miért? mert a városok kellekeivel bírnál bármikor fogva megszüntek.

Akik a hírlapokat nem kíváncsiságból olvasák, hanem komoly részvétből nemlinc sorában, miként az a föld kereskedésén szüntelen változik, azok tudják, hogy Angliában, a sürgőforgó Angliában is vannak városok, melyektől épen most akarják elvenni a jogot, melynek fogva eddig köveket küldtek a parlamentbe és vajjon miért? Egyszerűen csak azért, mert e jogra többé nem tartanak méltónak, mert míg a többi városok haladtak, ők elmaradtak!

Azonban nem szükséges Angliába mennünk, vannak nálunk is városok, melyek a korral elmaradtak, és már csak névre városok, tétleg a városi élet kellekeivel többé nem bírnak. Kinek ne jutna itt önként eszébe a bányavárosok egész serege, mint Breznóbánya, Baka- és Libethány, Körömc- és Újbánya! vagy pedig Modra, Bazin, Szentgyörgy, Kis-Marton, Ruszt, Zólyom és Korpóna?

Igen igen, a történet nem csak egyes házak pusztulásáról tesz tanúságot, hanem egész községek hanyatlását és rombadőlését is jegyezte tanúságteljes lapjaira.

Ha e lapok szomorú, fortütsunk rajtok és legellessük szemünket azokon, hol ugyanazon történet új városok keletkezéről és régiek új földvárásáról beszél. Anglia tud mutatni ilyeneket is, de korunkban legtöbbet mutat föl Amerika.

Vajmi érdekes látni, mint keletkezik Amerikában egy-egy új város a lakatlan föld közepén, valamely folyóvíz partján vagy két víz összefolyásánál. Az első elől, mely leveretik, a mérnök látrát segíti feszíteni; a mérnök első teendője pedig kimérni azt a földet, melynek jövedelme a tanulakait és jótékony intézkedést fogja életetni; másik teendője kiszabni a város utait, téreit és középületeinek helyét, melyek közt első a posta, mely kezdetben rendszeren szállodánál is szolgál; tovább kitűzi az utvonalakait a szomszéd városok és helységek felé. A posta közelében rendszeren a nyomdász üti föl tanyáját, mert az amerikai nép tudja, hogy az új kor leghatalmasab emelti a sajtót, mely a gondolatnak szárnyát kölcsönöz, a gondolat pedig a földnek valamint legmagasabb szellemé, egy legfőbb uralkodója is. Mert végelemzésben mi is a föld és az egész világegyetem egyéb, mint a teremő észnek megtestesült gondolata!

És vajjon mit nyomtat az az amerikai nyomdász ott az építendő postaház szomszédjában egyszerű deszkaszín alatt? Bibliát, tanodakönyvet, imádságos könyvet, naplót vagy más ilyesmit? Nem az! Nyomat hírlapot! Hogyaz? Nívet történet meg hasábjait a vadonban, hol a templomok, paloták és házak helyén még a béka kuruttyol, és hol legfőbb egy-egy elől jelent, hogy itt lesz a városbáza, amott a tudomány egyetem, odább a kereskedők csarnoka, még tovább a színház?

Megtölti lapját hírdetésekkal. Hirdet eladó házteleket, építészeti munkákat, megtöltendő tanácskeket és a mindennapi élet ezer szükségét, és a hírlapi hírdetések nyomán egy épül föl a város, mint épült hajdan a rege szerent Orpheus lantjának zengésére a híres Hebe vára, Kadmusz királyi széke.

Nyilvánosság, társulás és szövetség nélkül már ma sem a magános, sem a községi, sem az államélet mezején többé mi nagyot sem lehet lendíteni; igen, de a nyilvánosság, a társulás, a szövetség sajtó nélkül már alig gondolható. Tekintünk csak szét és nevezünk meg azt a lépést a haladás útján, melyet nem készített elő a sajtó, hanem valaki más. Ilyen lépés vagy nem történt, vagy nincs benne köszönet.

Beszélnék polgárosodásról, vagy mint latin szóval nevezik, civilisatőről. Bizonyosan a legemberibb törekvés, melynek nyomában fejlődhetik csak emberiség magasabb léte, a művészet és tudomány virágzása és gyümölcsözősége. Igen, de lehetnek-e polgárok, ha nincsenek városaink, és lehet-e civis civitas nélkül? Már pedig várost saját és hírlap nélkül ma épen úgy nem tudunk képzelni, mint nem létezett hajdan város akasztófa nélkül.

Ha az akasztófa szükséges volt egykor a városok melegében és erőteljében könnyen keletkezhető bünök fekezésére, a sajtó a mai városban szükséges az erők irányzására, a nemesség törekvések vezetésére, a közélet gondos ápolására, a közszellem ébrentartására.

E cél lebeghetett Önök szeme előtt, tisztelt kiadó ur, midőn vagyona egy részét és idejét, erejét arra szánta, hogy Szegednek lapot alapítson, melyből a szép jövőre hivatott város megtanulhassa a legfőbböcsébbet: önmagát ismerni és mely által

egyszersmint elérhesse a legnehezebbet: magának érvényt szerezni az ország városai között.

E nemes szándoka sikerült; Ön fáradozott, költött, a hatóságok megadták az engedélyt, Ön gondoskodott szerkesztőről és kiállította saját költségén a lapot és, mint levelem elején mondtam, egy éve elmúlt, mióta a „Szegedi Híradó“ tanuskodik Szeged egyik polgárának előbbre látó szelleméről, előbbre törő buzgalomáról. Mint a legújabb számokból látom, a lap maga nem pártolatlanság melegen és nem oly kapos, mint várt lehetne. És ime e körülmény az, mely fölbatortított, hogy e soraimat Önhez intézem. Mivel azonban még sok mondanivalóm van és még tulajdonképen semmit sem mondtam: engedelmével legközelebb ismét írok. Addig is Isten Önnel!

Barsi József.

(Nagy köszönettel veszi kiadónk e sorokat először azért, mert hazafias törekvésének méltánylása oly tiszta kebelből s oly avatott ítéletből, mint Ön, mindenkinek jól eshetik; másodsor, mert szükségére van az elismerésre, habár a távolból jövő is az, mintán saját polgártársai, kik vele egy városban laknak, noha a lap körülményeit közelebbről láthatják és vizsgálhatják, nem igen akarják tudni rólok vagy szerényen rajtok. A kiadó kéri Önt, szíveskedjék a fölvevő eszmét tovább is fejteni annál inkább, mert hiszi és reményli, hogy a szellemi okuláson kívül az leendő olvasatásuk eredménye, hogy e város és vidék értelmes lakói belátván a lap fontosságának szükségessé voltát, el fogják követni mindent, hogy a lap kiadásá, ha nem is tetemes haszonnal járó, legalább lehetséges legyen. Szerke.)

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Újabb fejlemények.

A déli vaspályatársaság lényeges engedményekre határozta magát, melyek nem csak az árak behozatalt, hanem a kivittet is tetemesen könnyítendik. A kereskedők köszönettel vették e könnyebbségeket, de bizonyosan nagyobb elismeréssel tartoznak, ha nem oly terhes feltételekhez volna szabva a könnyebbség, melynek p. gy. legalább 200 mázsyány legyen a teher s hogy az illető vasutvonalak mindkét kiindulási pontját érintse. Kedvezményben, illetőleg árleszállításban részesültek a behozataltal lovak, gépek, géprészek, nyersvas és ragnész; a kivittelnél mindennemű zsiradék és fagygy, kender és len csomagokban, közönséges üvegáruk, ecet, leveles dolmány, gyapjú, nyers és készített bőrök, mindenféle szőrméutak, sörte és toll. Kár, hogy a déli vasutársaság az Angolországban legutóbb olyannyira érvényre jutott magyar borokat kifelélt a számtalából; ezzel nem csak a magyar borkereskedésnek, hanem önmagának is hasznót tett volna a társaság.

Gyászünnepek Széchenyiért.

O-Bessenő, tavaszutó 9-én.

A nemzet mely fájdalommal közösen érzik mindazon népek, melyek a magyar hazá szent földet lakják. O-Bessenő bolgár — nyelve bár különböző, de hazafias érzelmek a magyarral ugyanegy nép lakja. Nem tudja e nép feledni, hogy midőn 120 év előtt a török önkény és zsarnokság elől futni kényszerült, a magyar testvérleg befogadta s a földfőnöknek házat adott. Nem iparkodott a magyar őt megfosztani attól, amivel bírt, hanem inkább legdrágább vagyonában, alkotmányos jogában, törvényében, hazájában részesítette. És e nép nem tudta, nem tudta s nem fogja tudni feledni soha a

magyar játékonyságát s nagylelkűségét, mert bár ősei nyelvet, szokásait, ruházatát és minden sajátosságait oly siven megőrizte, hogy az minden idegen befolyástól ment, mindenáron oda törekszik, hogy a magyar nyelvet elsajátíthassa; ezért gyermekeit jobban Szege és Makó tisztán magyar városokban nevelték, hazafiás érzelmek és tettekben pedig a magyarar vetekezési iparkodik. Voltak nehez napok, melyek e nép érzületét és hűségét próbára tették, és a tűzpróbát — Istennel hála! — becsületesen, dicsőregeen állotta ki. E nép, midőn meghallotta a magyar nemzet nagy vesztését, mely gyszába borult a sirató a legnagyobb magyar elhunytát, s szíveskedő bánatát enyhítőn, gyászlellyel rendezett tavaszú 9-re.

Tavaszu 8-án ünnepegy gyászlobogó lengett a város tornyáról, a harangok óráhosszanti buskomoly zúgása tudatá a város egész közönségét, hogy itt az idő, melyben a nemzet nagy halottjait inádkozzanak, s a másnapon tartandó gyászmisén megjelenés boldog emlékeit áldozatot tegyenek. 9-én kora reggel újra megkondultak a harangok s rövid időközött kivéve, folytonosan hirdették a mely gyaszt és bánatot. Ez ünnepegyesség és szokatlan nagyserülés a nép azon részét is, mely mások napjainkaján foglalkozandó, az ünnepegyen részvére indítá, minék következzék az lett, hogy bár a gyászmisé 10 órakor tartatott, az egyébként elég tágas, nyiszván nagyserült templom minden zuga már 9 órakor zúfolásig tömve volt. 10 órakor megkezdődött a gyászmisé, egész ünnepegyességgel s teljes segédlettel végezt az nt. Klobucsar Andráz plébános helyettes. Meglépő volt a gyászszóval, mely szokatlan nagyságban fölállítá gróf Széchenyi életnagyságú arcképével s családi címerével föltekítve, tűztengerben uszott. A gyászszóval 8 úri rendű, ugyanannyi mester és földmives egyén, mindegyik fátyallal kezében, állta körül, a céhek gyszába vont zúslók által ünnepegyesen jelentek meg, a földmivessékné pedig nagy része egy gyertyát tartva kezében, vett részt a gyász-ünnepegyben.

A gyászmisé kezdetével nemzeti gyászöltönybe öltözve, Lukénes, születt Straus Emilia urnó közeledett a ravatalhoz, s arra egy gazdagon, a nagy halotthoz illőleg kiállított korszort tett, mintegy jeltét az korszornak, mely a sirba szokott vetten, jelenlétben a sirba szállást, az elűntést és efeledést. Alig hogy ez megtörtént, másfél Szekerés, születt Németh Rozália urnó lép ki, egy más, hasonló díszben kiállított korszorval kezében, ezt a földalotti arcképe fűzi, jelenlétben, hogy Széchenyi nem fog sirba szállni s efeledtetni soha, hogy szellemé elni fog, míg csak egy magyar lesz a föld alatt! A közönség mise alatt magyarul csekkelt, s mise végeztével a szabad ég alatt Vörsmarty Szózatát énekelte el. Azután halotti lakomára gyűlt össze t. Szekerés János urnó, mely alatt poharak üritettek Széchenyi emlékére, a szerencsés jelére, mely a vizsályt megszüntette s az egyesülést létrehozta; üritettek a boldog jövőre, és bevégzetek után buzgó ohajjalát, hogy: Adja Isten, hogy a magyart az ürszetartás szellemé soha el ne hagyja!

Trenchenyi.

Putnokon az izraelita imaházban m. hó 30-án tartott meg az ünnepegy, mely azzalt nevezetes, hogy a gyermekek az imaházban magyarul énekeltek és Schwarz Salomán rabbi szép magyarul nyelven tartott alkalmi beszédet Széchenyi fölött.

Gräfenberghől írják a Pesti Naplónak: „Gyászoló nemzetünk legnagyobb halottjait itt a haza határán túl is megtartatott a sz. miséidőzött. Mult hó 2-án Freywaldauban Beliczey és Szuha urak intézkedése folytán, e hó 8-án pedig Lindwieschen gr. Nemes meghívása következtében a közös bú és aggodalom összehozta nem csak bennünket itt időző magyarokat, hogy Istenhez fohász-kodhassunk, de egyéb külföldi gyogyvendégeket is. Mindkét helyütt zenés nagy mise s az egész környekbeli papság segédlete mellett mutatá be szivünk lelkinél mely gyaszt az illető helybeli plébános.

A Prágában lakó magyarok meg akarták tartani a Széchenyi-gyászünnepeket, de az nem engedtetett meg.

Konstantinápolyban távirati tudósítás szerént tavaszú 8-án tartották gróf Széchenyiért gyászmisét.

Fölhívás

a horvátországi insége szenvedő honfirtáink javára a kisdödvő-nőegylet által rendezett játékonny sorshúzás ügyében.

Megérkezvén a hatóság engedély, alulirt a helybeli kisdödvő-nőegylet nevében fölszólítja e város és a vidék nemeskeblű hölgyeit, hogy mind adományokkal a játékonny célhoz járulni, mind a sorjegyek eladásában segédkezet nyújtan szíveskedjenek.

A sorjáték terve következő:

1) A kisdödvő-nőegylet 20,000 sorjegyet bocsát ki, melyek 10 ukrjával eladatnak.

2) A nőegylet ezer nyeregményt biztosít a sorjegyek revőinek. Ezek közt egy értékes,

zeneművel ellátott képes falóra. Ezekre nézve számol a helybeli és közeli vidéki hazafiak és honleányok részvére s reméli, hogy a biztosított ezer nyeregmény összejevén. Ha ez nem történék, a sorjegyek jövedelmének egy részéből a hiányzó darabokat megvévén, a nyeregményeket a meghatározott számig kiegészítendik.

3) A sorshúzás f. é. nyárló 17-én a szegedi színházban történik, mivel a körülmények szerént előadás, ceneztély vagy táncgalom lesz összeköve.

4) A sorshúzás összes jövedelmé a kihúzás után azonnal horvát hazafiainknak küldeték meg.

A nyeregmények adó t. e. hazafiak és honleányok neve s az adományok száma a „Szegedi Híradó” útján közzétetnek.

Sorjegyek a nőegylet pénztárnokánál, minden nöegyleti tagnál, minden nagyobb helybeli kereskedésben és a „Szegedi Híradó” szerkesztőségénél kaphatók.

Alulirt nöegylet meg van győződve, hogy e város minden rangú és rendű polgára, minden hazafi és honleány semmit sem fog elmulasztani, hogy a játékonny cél mind nagyobb eredmények örvendjen.

Nem kell mondanunk, hogy honfirtáink, testvéreink azok, kik segélyünket igénylik: csak azt mondjuk, hogy az általunk fölszólításokra küldendő összeg egyik szép gyűjtőre lesz a szeretet azon láncának, melyn jobban oly meleg résztvétel fűzi egybe a két testvéremeztet.

Szeged, 1860. tavaszú 17-én.

A szegedi kisdödvő-nőegylet elnöke

Wöber Luiza.

Szegedi tárogató.

A szegedi izraelita egyházközség következő gyászföhlívát intéz a hazafiakhoz: „Isten segítségével! Nmlsgu Sárvári és Fölsövidéki gróf Széchenyi Istvánót a helybeli zsinagógában f. hó 20-án délelőtti 11 órakor ünnepegyes gyászistenmisét fog tartatni, melyen megjelenése a dicsőült nagy hazafi tisztelői szíves bizodalommal megkérnek. Szeged, 1860. tavaszú 15-kén. A helybeli zsinagógiai gyülekezet képviselői.”

Szeged város tanácsa és községválasztmánya határozata folytán az eddigi magyter SZÉCHENYI-TÉRNÉK nevezetű el. Minden nagyobb, lelkesebb városból veszünk a tudósításokat, hogy a megtartott gyászünnepegyeken kívül oly módokról is gondoskodnak hatóságilag vagy egyesek, melyek a nagy hazafi emlékének örökítését biztosítják. Így Aradon az eddigi naputát Széchenyi-utának, a marosvásárhelyi fötér Széchenyi-térnek neveztek el. Szabadka város közösgtanácsa elhatározta, hogy évenként 200 frból álló ösztöndíjt alapít az ottani főtanoda számára, mely örök idökre Széchenyi-ösztöndíjnak nevezetük. Valóban tisztelőre és becsületre válik minden városnak, ha terei és utcái nevével a haza nagy embereinek emlékét idézi föl a polgároknak egy, mint a látogatást tevő idegeneknek. Községválasztmányunk, mely már annyi szép jelt adta nemesszívűségének, korszerű haladásának és hazafias érzelmének, csak következtessen lenne eljárásában, ha a hon másik nagy emberéről és e város nagyihír születtől megemlékezvén, Kazinczyt és Dugonicsot is tereiben vagy utcáiban a város számára megörökíték. Mi példás lenne, ha azt az utcát, mely a tudományok s ismeretek forrásához, a tudaloz vezet gyermekeinket, Kazinczy-utának neveznék? Mennyire korszerű lenne végre azt az utcát, melyben Dugonics Andráz a nemzetnek szentölt életét végezte, melyben ma is látható a ház, hol az őz irodalmi bajnok nemzeti nyelvünk tökélyesítésén fáradozott s melyet már egyszer nevére kereszteltek, újból Dugonics-utának neveznék?

A horvát hazafiaink részére adott nyeregményeket nöegyleti elnök ö nagyságánál megtekintették s valóban meg voltak illetődve a nemesszívű adozók nagylelkűségé fölött. Nem csak szemből azeb s többnyire a közelben is használható tárgyakkal találkoztunk, hanem az lepett meg legkellemesebben, hogy többnyire minden adakozó több tárggyal szaporította a szent célra tett adományokat. Meg vagunk ugyan győződve, hogy minden honfi és emberhatár nem épen nyeregményre fog gondolni, midőn drávtólul testvéreink fölszólására néhány sorjegyet vásárol; mégis jól esik tudnunk, hogy azok, kik nyeregek, egyttal becses emléket bírandják játékonyságuknak. A nöegylet igen gyakorlatlag gondolkodott, midőn egy-egy sorjegyet árát csak 10 ukrjá tette: mert ezáltal a szegényebeknek is lehetővé válik a segélyadás, mely a gazdagnak azért nyitva áll a tér, hogy tehetése szerént adakozzék. Meg vagunk győződve, hogy a legérvidebb idő alatt kettőt fogunk jelentetni olvasóinknak: először, hogy eladó sorjegye nincsen már, másodsor, hogy a kitűzött 1000 nyeregményt a nöegylet megkapta s készpénz vétel-

vel pótolnia szükségtelen. Ez az, mit az emberszeretet, a testvériség és hazafias é lelkes várostól és vidéktől bizton megvárhat s mi hitünk szerént teljesülni is fog.

Polák László orvosjelölt. „Egy pár korszerű szó hitorsosimiboz” cím alatt „Egyenlőség és testvériség” fölírattal igen korszerű cikket ír a „Pesti Napló”-ban az izraeliták viszonyáról a magyarsághoz. A többi közt állítja, hogy a zsidó csak vallásfelekezet, de mint nemzet megszűnt létezni, s hogy a zsidó név csak egy iletit az izraelitákat, mint a protestánsokat, görögöket stb. de nemzetiségére a zsidó is magyar, mint nem lehet elvitatni tőle, valamint a többi vallásfelekezetől sem. Figyelemreemlőt cikket követező sorokkal zárja be: „Naponta, tán minden perében rosszul osok „magyar szívem”-nek e „separatizmus”, minék eleink ugyan örülnek, mint minden lehető alkalommal kizsákmányolnak, mintán csak minket nevezhetnének jelenben a „nemzetegység” ellen törköv pártján. Ne szolgálhassunk erre nekik alkalmat. Mutassuk meg, hogy e hazában az „Isten választott népe” megérté föladatát, hivatását s tudja, mi az, mi után „Buzgó imádság epedez százezrek ajakán!” Nem pusztá, tires szavak, de tettek által bizonyítsuk be, hogy melők vagynak a magyar nemzethez tartozni, mert erős meggyőződésben, hogy a nemzetiség fölkarolása által mi is fölkaroltatunk, s hogy csak emek zúslója alatt győzhétik le azon előteketek, melyekkel, sajnos ezredévek óta kell küzdenünk. Ha az ég meghallgatja az én buzgó imámat, meg remélem, nem messze van az idő, midőn nagy Széchenyi mondta, hogy „a magyar nem volt, de lesz” annyival inkább teljeslind, mert mind zsidó legalább „szívben magyar lemd.”

Tegnap déltűn kísérték városunk egyik legedrebb ifjút, Bahndy Józsefet 30 éves korában az örök nyugalom helyére. Az elhunytat mint lángoló hazafit és szenvedélyes ökszerű gazdát szűlőn kívül, kiknek büszkesége vala, testvérei és számos jó barátja siratja. Egy embertömög kísérté a temetőbe a díszes koporsóban fekvő halottat. A koporsó mellett magyar díszruhába öltözött urak és mezei gazdák lépdelték fátylakkal kezükben. Ma délelőtti 11 órakor lesz az engedeltő gyász-tisztelet érte a földvárosi egyházban. Örök emlékszellemek! Örök béke poraira!

100. — A tiszaparton járó szemembe tñtek az uszodák és fürdőhelyiségek. Esembe jutott a sok nem szép regényes eset, melyek már az utóbbi években a fürdőhelyiségek körül többször előfordultak. Nem akarom sorba szedni az elhallgatni való dolgokat, elég legyen mondanom, hogy a nemek tisztalathatartása több figyelmet érdemel. Ami az uszodát illeti, igen szép, ha a szép nem szintén megtanulja az uszást, akár mint játékonny testgyakorlatot, akár mint közházn tudást veszünk a dolgot, minden tekintetben ajánlatos a növendék lánykákra nézve is: de itt nem feleldhetik el a mult évben szerzett meggyőződésünket nyilvánítani fölött, hogy a lányok számára igen silány uszodáink valának. Emlékeztetünk, midőn a gondatlan gyermekek az uszoda magas állványán játszadoztak, a parton pedig alát szemek vizsgálódtak, kedélyes mulatságot levén a figyelmet ki nem kerülthő látványban. „Az alkalom tolajra tesz”: azért mindenesetre komolyan kell figyelemzetetűnk az illetőket, hogy ha már uszodákat állítanak, földjek azokat oly gondosan, mint az illemszabályok szorosan vett törvényei paranosolják; és tartisanak rendet az uszoda helyiségeiben, hogy egyes könyvidű gyermekek miatt ne botránkozzék a jobb érzelm. A fürdőhelyek ekltűnözése is igen ajánlatos. Tudjuk, hogy ez eddig is megvolt, de oly hanyagul, hogy amint tapasztalhattuk, botrányos esetek is fordultak elő. Amit pedig először kelle vala említenünk, a szegények számára tervezett ingyenfürdőhelyek tavaly tervezett, de elkészt fölállításá is elérte az időt, hogy a szerencsétlenségek kikerülése tekintetből életbe lépjenek. Nem jó, nem is lehet megszokott a gondatlanságból származott vízbefutások hírének hallani. Ha ingyenfürdőhelyek lesznek fölállítva, más helyeken batrán lehet a fürdést eltiltani.

A Tisza folytonosan apad, de csak kis mértékben és nem egy, hogy minden aggodalmat megszüntethetne. A süvényházi töltésben meg folyrást dolgoznak; a város szintén dolgoztat a bakot töltés hosszabításán. Vízállás tavaszú 13-án: 20 0' 6", áradt 6"; 14-én: 20 0' 0", apadt 6"; 15-én: 19 11' 6", apadt 6"; 16-án: 19 11' 0", apadt 6".

Zsedényi és Máday, kik, mint tudjuk, vallási ügyek miatt Kassán fogva voltak, tegnapelőt szabadon bocsáttattak. A távirada azon tudósítást hozza, hogy a kiszabadultakat örömyilvánítások között nagy néptömeg kísérte lakásukra.

Több lelkes pozsonyi hölgy készült nyarúró 20-án vagy öszelő 23-án, mint üdvözölt Széchenyink név-vagy születésnapján Pozsonybol Cénkre gyalog zarandokolni, hogy ott az üdvözölt sirjánál imádkozzanak.

Az „Orvosi Hetilapok” a szolvayai savanyvizet, mely városunkban is soknak kedvence italt szolgál, tett gyogybontás után kitűnőnek és sok baj ellen használhatóan nyilvánítják.

z Lengey József ur H.-M.-Vásárhelyen, kinek kitűnő szőlővesztője egybizmár most szőlnek e lapok hasábján, tudatja velünk, hogy azon magyarai fajhoz vesztőből, melyet a legközelebbi pesti borkóstolás alkalmával kitűnőnek nyilvánítottak, már csak 5000 darabbal rendelkezik, melyek- nek ezre 3 ujtájjal kapható nála.

—A horvátországi honfitársaink javára rendezett sorshúzáshoz következő bűtyöket és urak járultak nyeregeményekkel:

1—6. Kórály József ur adott	6 nyeregemény.
7—32. Fischer és Schopper urak	26 " "
33—34. Lichtemberger urak	2 " "
35. Weisz Mari ur	1 " "
36—37. Stein Emma uró	2 " "
38. Szilvesz József ur	1 " "
39—42. Kis Zsigmond ur	4 " "
43—56. Rohatsch Mari uró	5 " "
51—100. A „Szegedi Híradó” szerkesztője	80 " "
101—105. Kempenen Flóra	5 " "
106—130. A „Szegedi Híradó” kiadója	25 " "
131—140. Burger Magdolna uró	10 " "

Videki rövid hírek.

z Reményi Edét f. hó 12-kén 4—500-an fogadták Keskeménen a vasutnál. Hangversenye 13-án nyílt ember előtt most végbe, amennyi lehető legnagyobb szóraklással a kasztinó termébe fér. A keskeméni kasztinó a legnagyobb tisztelettel nem csak emlékeztünk, mert művész hazánkban nem csak minden díj nélkül engedte át helyiségeit, hanem minden a hangversenyre járó költséget is viselt.

TÁRCA.

Szálló follegek.

I.

A nap, ha lenyugszik, másnap újra kel
A várak újra nyit s illatot lehell,
A pátkából folyam s ha az végét ért
Tenger lesz, melynek nem éred fenekét.

Hogy van az, hogy minden ujja születte,
Vagy ha vége, még nagyobb lesz?
És a szív, mely oly forrón érez,
A szív csupán egyszer szerethet!!

Oh a természetnek titkok rejlenek,
Melyeket az észszel meg nem fejtenek,
Ki tudja, hogy ez is nem oly titok-e?
Mely száz évben nyílik, mint az álód?

S ha ezer év elmul, a szív föltámad,
Túl a csillagokon új virágot hajt
És ez egy lesz örök időkön által...
Oh hogy halandó szem oda nem láthat!

II.

Télen a földszíne hóttól lesz fehér,
És ember haja az időtől lesz fehér
És eljön a nap, elégeti a havat
S az ember haja elég a föld alatt.

Egyik a föld felett
Másk a föld alatt semmisült meg,
De jó volna megtudni
Naggyob fájdalomt melyik érzett?!

III.

Igazán szereti!... mily különböző gondolat,
És mégis hány van ilyen az ég alatt;
Szerelnek őket elnek halnak csupán,
Habár átkot találnak is
A szerelem útján
Nyugalmat elől a bánat,
Aztán elő temetőben járnak,
Hol a sírok tetőjén a róza
A fényes nap.
Az is mintha
Az égető fájdalomnak
Gyúnyos képe volna.
Később a családís
Sergeo út rajtok;
Vínak, vínszoknak,
De nem győzhet karjok,
Feledni nem tudnak;
Ez a csapás nálok
Mig lecsap a halál
Nehéz keze rájuk.

Matók Bela.

Komoly levelek.

XX.

Pest, tavaszutó 12-én.

□ Igen gyakorta emlegették e napokban a nagy időváltatnak címe között azt is, melyet szinkasba jött a szerénység kifejezése gyánant mind magunkra, mind másokra érteni, nevezvén azokat, kik a közügyért díjtalanul, sőt talán saját közlelbi érdekeik kockáztatásával fáradoznak és fáradoznak, a nemzet napzámósainak. Nem egy fő-

Reményi játéka Keskeménen is olyan volt, mint mindenütt, elragadó a kimondhatatlanság. Fehér Péter ur a „Magyarok virádása” című korszerű költeményt Thali Kálmánról valóban küllő illetséggel szavalt. Nyírszay Gusztáv egyik saját szerzeményét szép népdallal énekelte, melyben e szép sorok:

Megvid meg jó halaha
Nem lesz mindig
A magyarra nézsak!

zajos tetszésnyilvánításokra indíták a közönséget. Reményi Nyírszayinak az ó számára itt s neki ajánlott „Honfoglaló Reményi Edéhez” című szerzeményét mutatta be a közönségnek. Föllummalatlan művésztünk játéka a legjobb ajánlat fiatal zeneszerzők művének. Előadás kezdetével korszerű halmozással árasztta el Reményit a közönség, a kihívásoknak és tapsnak, mint rendszerint, hol Reményi játszik, vége-hossza nem volt. Hangverseny után lakomához ültünk, melynél foly a jó kedv és a jó bor s szolt a jó magyar zene. Fölvastattott reménydus költőnk Nagy Sándornak bűnösindvölete Reményihez, melyet ünnepelt művésztünk pohárköszöntéssel viszonzott a tehetőség szerzőre, kiben a hon egyik csillagát látja föltűnni. Több pohárköszöntés volt Reményire s másokra, éltünk Beale ur is, ki valóban brit szabatosággal és szellemű köszöntéssel viszonzotta irányában nyilvánult érzelmeiket. Beale ur beszédét Reményi tolmácsolta a jelenlévőknek, kik közül Kálmár József jogász angol nyelven

mondott köszönetet a szép beszédért angol barátunknak. Reményi Keskeménről Csabára megy, honnét Pestre randul, néhány napig bábrain kipiheendő fáradoimat.

z Temesvárt a legnagyobb kitüntetéssel fogadták Reményit a horvátok részére adott táncvígalmra odagyúlt magyar urak. Amint megérkezének híre elterjedt, mindenki igyekezett megismerkedni vele s azonnal estélyt rendeztek az ottani ligheten, hová a város és vidék magyarságának színejea gyűltekezett. Reményi, mint mindig, hol szeretettel talál, szeretete egész meglevél vi-szonozta a bűnügyi urak elökényességét, szeretettel mondjuk, mert esteli után elővette hegedőjét s el-játsza rajta mindazt, mit szeretik, el a magyar dalainját, a szózatot, el a magyar harci dalt. A bűnügyi kormányzó, mint halljuk, azt sem engedte meg Reményinek, hogy az éhséget szenvedők javára föllépjen. Néhány ur annyira elvarasodott játéka, hogy Szegedre jöttek, hangversenyt meghallgatandók. Ezen nincs mit csudálkoznunk; ki Reményit egyszer hallotta, a világ végeig is utána menne, hogy ismét hallhassa. Szegedről is többen mentek 13-án Keskemétre, hogy szívhez-szóla páratlan játékát legalább egyszer meg élvez-hessék.

z Esztergomban m. hó 28-án a „Csikós”-t adták egy fölvonásban s mindössze három egyén szerepelt benne. Ha saját szemünkkel nem látjuk a színpadot, nem hinnék.

városi és vidéki indóstitásban találkoztunk e kifejezéssel, melyet már ma nálunk bizonyos nemével a kegyeletnek ejtünk és melynek hallatára önkény-telentl is hálaérzet buzog föl keblünkben azon dí-esők iránt, kiket napzámósaink ismer el a nemzet. De ha jól áll a szerénységnek, midőn érde-meit ismerni nem akarja; ha jól áll a férfianak mondania: „Amít tettem, kötelességem vala, napz-sámósak vagyok nemzetemnek és boldog, ha szol-gálatom”, a nemzetnek nem szabad ezt szóról szóra utána mondania, mert nem mondana igazat, nem mondaná azt, amit érez, amit éreznie illik. A napzámós igen dízes cím lehet, ha ma-gam vállalom el; de férfiakat, milyen Széchenyi volt, a nemzet nem illehet napzámós címmel; ha pedig egyesek teszik, megmondatlanságból teszik, melynek nem volna szabad megrovás nélkül ma-radnia. A napzámóst úgy ismeri még a biblia is, mint embert, kinek a munka sikeréhez semmi kisé, kinek minden gondja a munka, maga reggel munkát kapjon, este pedig megláthassa bérét, ki a mun-kában nem válogat, hanem egyenlő egykedvűsége-l hordja a követ a kömvés keze alá, akár börtönt építsenek valahol akár imaházat, ólat vagy palotát, sűrűházat vagy tanodát; végre a napz-sámóst az jellemzi, hogy előre nem néz, előre nem lát, csak az órát lesi, melynek ütésével mai dolga végét éri. Hála a mindenhatónak, közügyeinket jobb kezekben tudtuk sokszor és tudjuk most is, ke-zekben, melyeket lángoló hazaszeretet mozgat és vezérel, melyeket fáradság el nem lankaszt, há-latlanság vagy félreismerés nem zsiabaszt és me-lyek nem csak díjért, bérért nem nyujtnak fel-ének, hanem igen is azért, hogy az érdemlett kos-zorukat maguktól elhárítsák és a nemzet figyelmét maguktól elvezetve, másokra fordítsák. Ily férfiak nem igazság nevezni napzámósoknak, habár maguk büszkéik is arra, hogy e név homálya alá rejthetik tetteik fényét. Díjtalanul, saját napi érdekeiket mellőzve, nem látvátva, nem ismertetve senkítől, virasztanak és munkálkodnak a nemzet ezerféle teendőivel el-foglalva hazánkfiaink ezrei; a tehetőség és siker lehet más-más, lehet kisebb-nagyobb, de a rugó, a szívnek buzgalma valamennyiben egy és ugyanaz, a jobb jövő utáni vágy és a jobb jövő reménye, mely ha nines, a vágy elcsenyved.

A két testvérvár.

Beszély

Szeredy Ferencét.

(Folytatás.)

Zágot az erdő, ropogtak a kidőlt törzsek, visítottak a fészkekől fölvert véresek.

— Csak előre! — biztató az öreg legényeit — ki először megpillantja őket, dús jutalomra számíthat! — s új erővel folytatók az elűzést.

Egyszerre azonban, midőn már az erdőt jól hátuk mögött hagyták, Sebesváry hirtelen megállítja paripáját, kiduzzadt szeméit a hegylány mellett elfutó útra szegezvén, hol három lovas lá-tott haladni.

— Ők azok! — kiálta hévvel — utánam! — s mint vihar rohantak a meglátottak felé; s való-ban Endre, Amál s Mihály voltak azok.

Amál épen ekkor tekintett hátra s midőn a fegyverek csillámlását észrevette, rémülten sikoltá: — Veszte vagunk! — mire Endre és Mi-hály is hátra tekintettek.

— Árulás! — kiálta az ifjú.

— Utánam! — mond Mihály s nemsokára egy barlang nyílásánál állottak; itt lovaikat elcsap-dosva, az üregbe menekültek.

Amált egy szikla tökéletesen elfüde; En-dre jobb, Mihály balról foglalt helyet, kard-jaikat kezükre csatolva s nyilaikat elkészítve, vár-ták a támadást.

A tompa moraj mindinkább közeledék, mig nem egyszerre egy hang: — „Add meg magad leányrabló!” — tudatja a támadást; de e hangra Endre stívült nyila felett s elkezdődött a csa-tázás.

A nyilak csak egy sivitottak a barlang bel-sejébe s onnét ki; Amál késégsbeesetten húzódt a sziklához, melyen annyi nyil tompult már meg; már Endre két sebet kapott, az öreg hű szolga pedig a földön elterítve nyögte az utolsó szavakat: — Endre bátram! — és lelkét kiléhelé.

Endre most már egyedül vivott, mint bős-z oroszlán.

Mind hasztalan. Sebesváry kétszeres erő-vel tört rá s mielőtt Amál közbevetette volna ma-gát, kardja a vérvesztőség miatt gyöngye Endré-nek szívébe fúródott.

— Szeretlek Amálom! — volt utolsó szava s szeméi lezáródtak.

Ott fekszik a két szerető szív egymás közelében; az egyik holtan, a másik alétan; mindkettőnek arca halvány, ajkai lezáródtak, mintha egyik sem szólhatna a nagy fájdalom miatt.

Nemsokára egy sziklavölgy két sirhantja és összetakolt keresztjei mutaták a pár pere előtt történt borzasztó jelenetet s inték az utast, hogy vegye le krlapját s elméldjék a legszentebb emberi érzelmek fölött.

VI.

Reggel van, a nap oly erősen kezd sütni, mintha egy leheléssel akarna felzárítani a barmtasztó fűtet; oly forró, mintha egy még borzasztóbb bekövetkező eseményt akarna jelképezni.

Nagy terembe lépünk; a zoldhatsz függönyök le vannak bocsátva. Ott a terem másik részén a mennyeztető ágy, azon a halvány leányka Amál; hajaz szétálálva a dagadó vánkások fölött, hoféher karjaival hadászva a légben: becsott, de mégis

tiltes szeméi semmi pontján a teremnek nyugtot nem találnak. A hű ör, Ágnes egész odaadással forgolódik a beteg leány körül, ki töredezett hangon süttög:

— Én — én — is — elmegyek. — Óh — Endrém — ne — ne menj — a gyilkos! — s mint szikra pattant föl ágyából, mindinkább hallhatóan kiáltva:

— A gyilkos!
— Nyugodjál édes leányom, — mondá a bús Ágnes — nincsen itt senki.

(Vége kör.)

Irodalom és művészet.

Magjelent Kezemkémén Szilady Károlyról „Parasztagazda”, írta és kiadta Makai Imre Félégházán. Bolti ára 90 ujkr. Szerző azonban f. e. nyárelő végéig még mindig fogad el előfizetési pénzeket példányonként 70 ujkrával, melyek hozzá Félégházára küldendők.

Kövecz Lajos elismert tehetségű színműírónk megrendelési felhívást küld szét négy kötetre osztott, díszes kiadásban megjelenendő

színműtárára. A négy kötet 15 színművet foglal magában s az előfizetési vagy megrendelési ár 3 ujít, mely összeg az előfizetők tetszése szerint akár az aláírásnál, akár a műnek átvételénél teendő le. Az ívek nyárelő 5-ig küldendők be. Mindazoknak, kik a színműveket szeretnek olvasni, írtáruknak e vállalatát ajánljuk.

Levelekösár.

— Keszthelyre. — Küldjünk kivonatban.
— X. Y.-nak. — Társainkhoz és Nagy a világ nem közölköz.
— Y. Róza szép költeménye nem sokira megjelenni.
— A Husvét piros tojások el is kérek már, de azokivált annyira pirok, hogy csak halványabb színezettel lehetne használniuk őket.
— Gy. Al. — Költeménye szintén elkészült, de nem is azon magasztos érzelemmel van írva, mely a tárgy méltósága megkívánja.
— G. S. — Alkalmi költeménye igen szépen és helyesen van írva, de elkészült.
— Róza s. y.-nak. — A levelet átváltam. A költeményt már nem használhatjuk. Tudósaitok szívesen vesznék.

Olyan kéziratok visszatárazdák, melyekben semmi irodalmi bees nincsen. nem kötelezhetjük magunkat, mert nagyon sok felesleges gondba és munkába kerülne stámbantartásuk.

ÜZLETI HIRNÖK.

Szeged, tavaszutó 16-án. Több helyről érkezett értesítések szerint a vetések állása általában véve igen kielégítő; ezokból a gabonafélékben árcsökkenést nem várhatunk, mégis remélhető, hogy nagyobb áldavérások lesznek, mi azóta előtt mindig megtörtént, máintán a készletek az árúhelyeken mindinkább fogytak.

Répecére már kötétek szerződése, jlesen bászóra 8-8 ft 50 krajval; káposztarépecére 9-9 ft 30 krajval.

A tavaszi nyírás városunkban és környékén már kezdődött; az idő igen szűk, tisza gyapjait várunk. Mert a vizek az usztatára igen alkalmasak. Ez árcsökkenés igen sok kártörtént és különösen a természetük olyonére, mintára a gyapjait ára is szállt valamivel, ma már a megajlórt árákat meg nem adnak.

Eladták e héten 1500 mérő 84 fős tisztabúza 4 ft 20 krajval s néhány apróbb rozskészlet 2 ft 30 krajval.

Üzleti terményárak: Tisztabúza legjobb 4 ft 50 kraj. Közép 4 ft. Készítés legjobb 2 ft 90 kraj. Közép 2 ft 80 kraj. Rozs legjobb 2 ft 60 kraj. Közép 2 ft 50 kraj. Árpa legjobb 4 ft 65 kraj. Közép 4 ft 60 kraj. Zab legjobb 4 ft 60 kraj. Közép 1 ft 50 kraj. Törökbuza 2 ft 50 kraj. Paszaly 2 ft. Paprika márisza 12-20 ft.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 íte 26 kraj. Lenese 26 kraj. Paszaly 12 kraj. Kékes mérője 2 ft 45 kraj. Burgonya 1 ft 70 kraj. Marhabús 2 ft 17 kraj. Juhász 13 kraj. sertéshús 17 kraj. Szalonna márisza 22 ft 17 kraj. Zsir itetője 40 kraj. Lángszét márisza 10 ft 40 kraj. Zsemlyelést 2 ft 9 kraj. Fenyővirág itetője 6 kraj. Kékes mérője 2 ft 17 kraj. Árpádsz 2 íte 30 kraj. Kékes mérője 8 kraj. Búzsika márisza 24 kraj. Fenyővirág 60 kraj. Répecelaj

28 kraj. Lemagolaj 40 kraj. Faggyu márisza 20 ft. Faggyu-gyertya 60ft 60 kraj. mártott — kraj. Szappan márisza 22 kraj. Körösa íte 11 ft. Tölgyfa 5 ft. Láglya 6 ft. Készén vékaja — ft 95 kraj. Széna márisza 1 ft 49 kraj. Szalma m. 65 kraj. Kender m. 22 ft 50 kraj.

Pest. tavaszutó 16-án. A pesti gabonacsarnokok legkönyvi árjegyzéke: 0 búsági buza (82-84) fontos 4 ft 50 kraj. — 5 ft — kraj; tiszai 6 ft (83-85) 4 ft 50 — 5 ft — kraj; tiszai új (80-85) 4 ft 20 kraj. — 5 ft 20 kraj; békási 6 ft (82-83) 4 ft 40 kraj. — 4 ft 60 kraj; új (83-84) 4 ft 70 kraj. — 4 ft 80 kraj; féléghégyei 6 ft (82-84) 4 ft 50 kraj. — 5 ft — kraj; féléghégyei új (83-84) 4 ft 60 kraj. — 5 ft 20 kraj; készítés új (77-79) 2 ft 60 kraj. — 2 ft 80 kraj; rozs 6 ft (76-77) 2 ft 45 kraj. — 2 ft 50 kraj; új (77-78) 2 ft 50 kraj. — 60 kraj; új árpa (70-72) 2 ft 25 kraj. — 2 ft 40 kraj; új zao (46-48) 1 ft 55 kraj. — 1 ft 60 kraj; tengerei 2 ft 20 kraj. — 3 ft kraj; új 2 ft 60 kraj. — 2 ft 70 kraj. köles 2 ft kraj. — 2 ft 30 kraj. — 4 ft 20 kraj. — 4 ft 40 kraj. Répec 5 ft 25 kraj. — 5 ft 50 kraj. Mind bécsi mérőnkint és osztrák becsben.

Vizálás.

Tisza. Szegednél tavaszutó 14-én 20' 0" 0" 0" tavaszutó 15-én 19' 11" 6" 0" Tokajnál — 16-án 19' 11" 0" 0" Újbecsénél — 9-én 23' 11" 0" 0" Duna. Pestnél — 15-én 10' 0" 0" 0" Pozsonnál — 14-én 3' 5" 0" 0"

HIRDETÉSEK.

525. sz. (42-2)

HIRDETÉS.

Csongrád megye es. kir. Főnök-sége részéről közhírre tetetik, hogy a fennálló utbírt törvényesek hivatala los bitorának eladására f. e. május hó 23. délelőtti 10 órakor a fennálló hivatalnál árverés fog tartatni. Szegeden, május 12-én 1860.

Csongrád megye es. k. Főnöksége

7015. sz. (46-1)

HIRDETÉS.

Szab. kir. Szeged város tanácsa részéről közhírre tetetik, mikép 1860. évi május hó 26-án d. e. 10 órakor a városban föllátandó szí szívatyus kútnak átvállalása írt 2 tartatni. Szegeden, május 12-én 1860.

Kiküldési ár egy szívatyutót 0. ért. 180 ft.

Ért. 180 ft. Szeged, 1860. évi május 8-án.

A városi tanács által

(39-2)

Valódi

ménési és magyarírti bor,

fehér és siller, hordozásra, akár 16-11 írtjával hordó nélkül, kapható

Eigner Áronnál

az „arany pavánál.”

(41-2)

Árverési hirdetmény.

Melynélfelőlva ezenel közhírre tetetik, miszerint nekem Zsárviztől jósó hagyaték tömegéhez tartozó és folszoros közeli a szaranyaszi al kápolnához helyes mintegy 42 hold szék és kaszálóföld, a tekintetes megyei Törvényeknek f. évi 3369. számú által két határozata feletén, az ezen földöket levő kútszorgyi minden épületekkel egyetemben, egyrészt becses áruval dombolt, f. e. május hó 23-án a helyszínen árvereztetni fog, melyen a venni szándékozók oly

kijelentésnek értesítetnek, hogy az árverési föltételeket a minduntán Törvényeseknél előre is megtekintethik.

Szeged, április 24-én 1860.

6274. sz. (47-4)

HIRDETÉS.

Szab. kir. Szeged város tanácsa részéről közhírre tetetik, mikép 1860. május hó 26-án napján délelőtti 10 órakor az összes városi kövezet tisztításának egy évre levő átvállalása írt a városi gazdasági hivatalban nyilvános árjelítés fog tartatni.

Ért. 180 ft. Szeged, 1860. évi május 8-án.

A városi tanács által

(48-1)

Árverési hirdetmény.

A szegedi es. k. megyei Törvényesek részéről, Janik József márt 1860. évi május hó 26-án délelőtti 10 órakor a városban föllátandó szí szívatyus kútnak átvállalása írt 2 tartatni. Szegeden, május 12-én 1860.

525. sz. (22-3) (44-2)

Földek eladása Szegeden.

A szegedi es. k. megyei törvényesek részéről Pfann József folyamodása folytán, a Szabó Péter nevűre írt, bírólag lezárított, 76. szakszak 2263. sz. a 264 négyezög, ol palánki békő ház 16th. Milyen. Misker Mark szomszédoságban 5295 ftra becsülve, 80. szak. 1637. sz. a. 217 négyezög ol rókus lakóház 821 ftra becsülve, 77. szak. 294 szám a. 125 négyezög ol tulajni szülő Dékány Lőrinc szomszédoságban 41 ftra becsülve, 34. szakszak 77. szám a. 21099. hold 60 Pál-féle szülő Ábrahám István, 34. szak. 167. sz. a. 912 négyezög ol frankhegyi szülő Bokor Antal, 17. szak. 239. szám a. 17 négyezög ol frankhegyi szülő Csikós István, 78. szak. 288 négyezög ol frankhegyi szülő Csikós István szomszédoságban, összesen 1053 ftra becsülve, 17. szakszak 1384-dik szám a. 12 1/2 100 hold ársóthalmi kaszáló Ruma József János szomszédoságban 694 ftra 58", kora becsülve, 4920 ftra 60ke, ennek az időközben fizetett 84 ft beszámításával 1856. évi február 1-étől jánus 5-ig, kamattal, 103 ft 48 kraj. megítélte s 12 ft ügyvéti munkadíjjal együtt, 19 ft 44 kraj. erejű jelen törvényes írtadójában (győzezh, földszint) leendő második ízben árverés határidőül f. e. május 23-ka-ra 10 óráig. következő föltételek által tűzetik ki: az árverési szándékotok a 8000 ft 24 kraj. terű becsülve 10% kamattal fizetendő, a verő pedig a vételár egy harmadát az árverés érvényességétől számítva egy hónap alatt a bántatép bevételeivel, másik harmadát az első fizetéstől számítva egy hónap alatt 6% kamattal, a harmadik harmadát pedig a második fizetéstől számított egy hónap alatt szinte 5% kamattalok fizetendő, illetőleg a vételár a jelöléses hitelezők kielégítésére bírói határozatára szorított fordítási köteles lesz; megjegyzendő, hogy e második árverésen fennfentebb ingatlank becsülés alól is a legelőbbet ígér részére le fog írtatni. Az ártíratási költségek a vételár vételein kívül terhelendők. Szeged, jánár 17-én 1860.

525. sz. (22-3) (44-2)

Új fűszerkereskedés.

Alőfírt tisztelettel jelenti, hogy a fapicaon. Rieger Mihály

ur házában így cím alatt

„a halászhoz”

FÜSZTERKERESKEDEST

nyitott.

Ajánlja friss megérkezett fűszereit, csemegeborait s több

lehető legutóbbi árakat, pontos kiszolgáltatás mellett

Hauer Ágoston.

(45-2)

TÉGLA-ELADÁS.

A földművesi településnél 100000 legjobb minőségű es

teljes nagysága tegla, ugyanannyi az alsóvárosi településnél is ki-

sebb és nagyobb mennyiségben jutányos áron eladó. Bővebb tudósítást ad

Zsúzfőző János.

(37-3)

MASSA BERTALAN

férfiszabó.

ajánlja magát a t. e. közönségnek mindennemű nemzeti

férfi-öltönyöknek és más divatterületeknek izléstelen elké-

szítésére, jutányos árakat és pontos szolgálatot biztosítva.

Lukács: belváros, az Egressi-féle házban a kigyó-

és tanoda-utcaira szolgálatot részben.

(38-3)

Áruhelyiség-változtatás.

Alőfírt tisztelettel értesíti a t. e. közönséget: hogy eddig a

régi postaház udvarában volt mindennapi

építési fa-anyagok raktárát

a rókusági gyógyszerár áttelében, Pollák Sándor mel-

letélt 1008. és 1009. sz. üres telkekre

tette át.

Első forrásokból a legjobb építőfa s egyéb fa-anyagokkal gazdagon

ellátva, biztosítja a t. e. közönséget, különösen pedig eddigi tisztelt v-

it, hogy ma ezután is nagy vastagságú, jutányos árakkal és pontos

szolgálatot találkoznak.

Fischer Ignác,

építész kereskedő.